

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „NATURE WATCH” dla towarów i usług należących do klas 9, 39, 41 i 43 – międzynarodowa rejestracja nr WOO 957 541

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji zgłoszonego znaku jako wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, w zakresie w jakim Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że zgłoszony znak towarowy jest opisowy i że nie ma charakteru odróżniającego.

21 stycznia 2006 r. przeniesienia na skarżącego praw do tego znaku towarowego;

— ewentualnie przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej OHIM do dalszego postępowania zgodnie z ustaleniami dokonanymi przez Sąd

— obciążenie OHIM i Reformed Spirits Company Holdings Ltd., w zakresie w jakim bierze ona udział w tym postępowaniu w charakterze interwenienta, kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Izłą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy, będący przedmiotem wniosku o unieważnienie rejestracji przeniesienia praw do tego znaku: Słowny znak towarowy „CRAIC” dla towarów należących do klas for 25, 32 i 33.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Reformed Spirits Company Holdings Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie rejestracji przeniesienia praw do znaku: Skarżący

Decyzja eksperta: Odmowa uchylenia decyzji w sprawie rejestracji przeniesienia praw do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2009 r. – Chalk przeciwko OHIM – Reformed Spirits Company Holdings (CRAIC)

(Sprawa T-83/09)

(2009/C 90/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: David Chalk (Canterbury, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Balme, W. James i M. Gilbert, solicitors i S. Małynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Reformed Spirits Company Holdings Ltd (St Helier, Jersey)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie R 1888/2007-2;

— usunięcie Reformed Spirits Company Holdings Ltd z rejestru OHIM i wyrażenie zgody na wpisanie skarżącego jako właściciela wspólnotowego znaku towarowego nr 2 245 306 na podstawie dokonanego przez Arthur Crack Limited w dniu

Po pierwsze naruszenie art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady 40/94 w zakresie w jakim Izba Odwoławcza nie uwzględniła i nie zastosowała ustawodawstwa krajowego państw członkowskich (w tym przypadku prawa Zjednoczonego Królestwa) wydając decyzję w sprawie przeniesienia praw do wspólnotowego znaku towarowego.

Po drugie naruszenie zasady 31 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 (!) w zakresie w jakim Izba Odwoławcza nie uwzględniła ważności i skutków dostarczonych jej dokumentów w przypadku gdyby skutki prawne tych dokumentów miały być później kwestionowane.

Po trzecie naruszenie art. 77 lit. a) rozporządzenia Rady 40/94 w zakresie w jakim Izba Odwoławcza nie uwzględniła wcześniejszych decyzji OHIM w świetle dostarczonych jej później faktów i dowodów.

Po czwarte naruszenie art. 23 rozporządzenia Rady 40/94 w zakresie w jakim Izba Odwoławcza niesłusznie oddaliła wniosek skarżącej o rejestrację przeniesienia praw do wspólnotowego znaku towarowego nr 2 245 306.

Wreszcie Izba Odwoławcza niesłusznie odmówiła uchylenia decyzji, na mocy której OHIM wpisał Reformed Spirits Company Holdings Ltd do rejestru jako właściciela wspólnotowego znaku towarowego nr 2 245 306 a także uznała, że rozporządzenie Rady 40/94 i rozporządzenie Komisji 2868/95 nie zezwala OHIM na wpisanie skarżącego do rejestru jako właściciela wspólnotowego znaku towarowego nr 2 245 306.

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995 L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2009 r. – Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-84/09)

(2009/C 90/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich.

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 8 grudnia 2008 r. nr C(2008) 7820, notyfikowanej w dniu 9 grudnia 2008 r., wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w części, w jakiej wprowadziła ona pewne korekty obciążające Włochy.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski zaskarżył do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich decyzję Komisji C(2008) 7820 z dnia 8 grudnia 2008 r. wyłączającą z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

W szczególności Komisja wyłączyła z finansowania wspólnotowego w ramach EFOGR różne kategorie wydatków poniesionych przez Włochy w latach budżetowych 2003–2007.

Skarga dotyczy w szczególności trzech punktów decyzji:

- 1) Wprowadzającego pewne zryczałtowane i szczególne korekty finansowe dotyczące działań informacyjno-promocyjnych na rzecz produktów rolnych na rynku wewnętrznym (WE 94/2002) i w państwach trzecich (WE 2879/2000) za lata budżetowe 2004–2007 na ogólną kwotę 4 678 229,78 EUR.
- 2) Wprowadzającego zryczałtowane korekty finansowe dotyczące pomocy dla produkcji oliwy z oliwek i oliwek stołowych za lata budżetowe 2003–2006 na ogólną kwotę 105 536 076,42 EUR.
- 3) Wprowadzającego korekty finansowe za płatności dokonane z opóźnieniem i przekroczenie pułapów finansowych za rok budżetowy 2005 w wysokości 12 020 178 EUR i za rok budżetowy 2006 w wysokości 44 567 569,37 EUR.

W odniesieniu do punktu pierwszego w skardze wskazano, że stanowisko Komisji narusza istotne wymogi formalne (art. 253 WE) ze względu na brak kontrydiktoryjności, brak dochodzenia, brak uzasadnienia jak również naruszenie zasady proporcjonalności oraz przeinaczenie okoliczności faktycznych.

Ponadto w niniejszej sprawie, jako że nie zakwestionowano całkowitego braku i zupełnej nieskuteczności kontroli, zastosowanie przez Komisję zryczałtowanej korekty w wysokości 10 %, będącej zupełnie nieproporcjonalną i nieuzasadnioną, czyni zaskarżoną decyzję oczywiście niezgodną z prawem również z tego punktu widzenia.

W odniesieniu do punktu drugiego Komisja zastosowała zryczałtowane korekty finansowe (10 % i 5 %) w wysokości ogółem 105 536 076,42 EUR za lata budżetowe 2001–2002 i 2002–2003.

W skardze podnosi się w tym względzie, że decyzja narusza istotne wymogi formalne (art. 253 WE) ze względu na brak uzasadnienia oraz naruszenie zasady proporcjonalności i art. 26 i 28 rozporządzenia 2366/98 (tekst pierwotny i tekst zmieniony rozporządzenia 1780/03). W szczególności rząd włoski utrzymuje między innymi, że Komisja nie miała w należytej uwadze – bez odpowiedniego uzasadnienia – wyjaśnień każdorazowo dostarczanych przez władze włoskie dotyczących w szczególności organizacji ogólnego systemu kar we Włoszech oraz pełnego utworzenia GIS w odniesieniu do upraw oliwek. W każdym razie zryczałtowana kwota kary zastosowanej przez Komisję ma nieuzasadnioną wysokość oraz jest oczywiście nieproporcjonalna, jako że według rządu włoskiego, nawet jeżeli dowiedziono by całkowitego niewykonania przepisów wspólnotowych, ryzyko nie przewyższałoby 22 504 075,39 EUR.